

РЕШЕНИЕ

№ 7529

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8478** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на „Уейбин“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. „Света Т.“, бул/ [улица], [жилищен адрес] представлявано от Д. С. – Управител, чрез адвокат С. А., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Национална агенция по приходите, с адрес:гр. С., [улица], представлявана от изпълнителния директор Р. С., с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ вр. чл. 17, ал. 6 от ДОПК вр. чл. 19 от ЗНАП, в която се иска присъждане на сума в размер общо на 9 700.00 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразен административен акт – Ревизионен акт № Р-22221222005693-091-001/25.05.2023 г. на ТД на НАП [населено място], прогласен за нищожен с Решение № 1098/07.08.2023 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, както и законната лихва върху главницата за периода от 01.09.2023 г. до окончателното плащане. Претендират се и сторените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че причинените имуществени вреди се изразяват в заплатени юридически услуги за правно съдействие, представителство, защита и възнаграждение в общ размер на 9 700.00 лв., от които 4 850.00 лв., платими в брой

срещу разписка или по банков път до 3 дни, считано от сключване на договора за правна помощ и сумата 4 850.00 лв. платими в брой срещу разписка или по банков път до 3 дни, считано от датата на връчване на ревизионния акт. Първото плащане на договореното адвокатско възнаграждение е извършено от ищеца в брой на 04.04.2023 г., за което е издадена разписка, а второто окончателно плащане е извършено от ищеца в брой на 31.05.2023 г., за което също е издадена разписка. Посочено е, че договорът за правна защита и съдействие е сключен на 03.04.2023 г.

В съдебно заседание, ищецът редовно уведомен не се явява, представлява се от адвокат С. А. М., която моли съда да уважи предявената искова молба по съображенията, изложени в нея. Претендира сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Представени са писмени бележки.

Препис от исковата молба е връчен на ответника за отговор. В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК, е постъпил отговор от Национална агенция по приходите, в който се излага становище за допустимост на исковата претенция, като същата се счита за неоснователна и недоказана. Отправя възражение, че договорът за правна помощ и съдействие и разписките към него са представени за първи път пред съда, а при обжалване по административен ред е представено само пълновощно. Счита, че същите са съставени единствено за целите на настоящето исково производство и не доказват реална настъпила имуществена вреда за „Уейбин“ ООД в размер на 9700 лева. При липсата на законовите предпоставки на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, ответникът моли съда да отхвърли исковата молба по изложените в отговора съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор М., която дава заключение за неоснователност на исковата молба и моли съда да отхвърли същата.

Административен съд София – град, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221222005693-020-001/26.10.2022 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221222005693-020-002/12.01.2023 г., ЗИЗВР № Р-22221222005693-020-003/24.01.2023 г. е възложено извършване на ревизия на „Уейбин“ ООД, ЕИК:[ЕИК] за определяне на задължения на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2020 г. до 01.07.2022 г. и за задължения за корпоративен данък за данъчен период 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г.

С РА № Р-22221222005693-091-001/25.05.2023 г., издаден от Д. В. П., на длъжност Началник на сектор-орган, възложил ревизията и Е. К. Д., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, на „Уейбин“ ООД са установени задължения в общ размер на главница в размер на 128 154.26 лв., от които задължения по ЗДДС в размер на 116 821.78 лв. и за корпоративен данък в размер на 285.76 лв., ведно с лихви за забава върху общата главница в размер на 11 046.72 лв. /л.10-15/.

Ревизионният акт е издаден въз основа на Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221222005693-092-001/24.03.2023 г., неразделна част от ревизионния акт, посочен в него /л.16-34/.

На 03.04.2023 г. в [населено място] между „Уейбин“ ООД – клиент и Адвокатско дружество „А. и М.“ – адвокат е сключен Договор за правна помощ и съдействие, с

предмет оказване на правна помощ и съдействие във връзка с обжалване по административен ред пред Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, на ревизионен акт, издаден по ревизионно производство въз основа на ЗВР № Р-22221222005693-020-001/26.10.2022 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22221222005693-020-002/12.01.2023г., ЗИЗВР № Р-22221222005693-020-003 от 24.01.2023 г. В т.III от договора между страните е уговорено, че размерът на дължимото възнаграждение е 9 700.00 лв. В т. IV са уговорени начин и срокове на плащане: 1. 4 850.00 лв., платими в брой срещу разписка или по банков път до три дни, считано от датата на сключване на настоящия договор и 2.4 850.00 лв., платими в брой срещу разписка или по банков път до три дни, считано от датата на връчване на ревизионния акт /л.35-36/.

Представена е Разписка от 04.04.2023 г., подписана между адвокат С. А. М. и Д. С. – Управител на „Уейбин“ ООД, с която е удостоверено, че на 04.04.2023 г., клиентът е заплатил на адвоката сумата в размер на 4 850.00 лв. в брой, представляваща първо плащане по договор за осъществяване на правна помощ, защита и съдействие в ревизионно производство, образувано със ЗВР №Р-22221222005693-020-001 от 26.10.2022г., изменена със ЗИЗВР № Р-22221222005693-020-002 от 12.01.2023 г., ЗИЗВР №Р-22221222005693-020-003/24.01.2023 г. /л.37/.

Представена е Разписка от 31.05.2023 г., подписана между адвокат С. А. М. и Д. С. – Управител на „Уейбин“ ООД, с която е удостоверено, че на 31.05.2023 г., клиентът е заплатил на адвоката сумата в размер на 4 850.00 лв. в брой, представляваща второ и окончателно плащане по договор за осъществяване на правна помощ, защита и съдействие в ревизионно производство, образувано със ЗВР №Р-22221222005693-020-001 от 26.10.2022 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22221222005693-020-002 от 12.01.2023 г., ЗИЗВР № Р-22221222005693-020-003/24.01.2023 г. /л.38/. Разписките са представени с исковата молба, като доказателство за извършените адвокатски услуги. Договорът също е представен с исковата молба. При обжалване по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“ е представено само пълномощно, без да има доказателства да са били представени договорът и разписките, съответно в хода на административното производство не са били ангажирани и представени доказателства за направени разходи за обжалването на ревизионния акт по административен ред.

На 13.06.2020 г. е депозирана жалба срещу издадения РА № Р-22221222005693-091-001 от 25.05.2023 г. с вх. № 53-03-1889/13.06.2020 г., за което е представено копие от подадената жалба /л.39-46/. В жалбата няма доводи за нищожност на ревизионния акт.

С Решение № 1098/07.08.2023 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП [населено място] е прогласена нищожността на РА № Р-22221222005693-091-001/25.05.2023 г., издаден от Д. В. П., на длъжност Началник на сектор-орган, възложил ревизията и Е. К. Д., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията /л.47-49/.

В хода на съдебното производство са приети извлечения от Аналитичен регистър на „Уейбин“ ООД, Сметка 401 „Доставчици“ от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г. за заплатено адвокатско възнаграждение по дело ЗОДОВ /л.65-66/.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Исковата молба е предявена от адресата на отменения ревизионен акт, вследствие на

който се претендират обезщетения за претърпени имуществени вреди, представляващи заплатени юридически услуги за правно съдействие, представителство, защита и възнаграждение, при наличие на правен интерес, след обявяването на акта за нищожен, поради което същата е процесуално допустима по смисъла на чл. 204, ал. 1 вр. чл. 203 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 19 от Закон за Националната агенция за приходите правила, агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им. Обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия може да бъдат претендирани след тяхната отмяна. Когато вредите са причинени от нищожен акт на органите или служителите на НАП или от тяхно незаконно действие или бездействие, нищожността на акта, съответно незаконосъобразността на действието или бездействието, се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Отговорността на НАП обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. Следователно за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под „пряка и непосредствена“ - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – незаконосъобразен административен акт - прогласен за нищожен ревизионен акт, с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността на ищеца за задължения по ЗДДС и по ЗКПО, а именно в общ размер на главници и лихви 128 154.26 лв., и който акт е прогласен за нищожен в хода на развилото се обжалване по административен ред. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган, при изпълнение на административна дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

При това положение, съдът следва да прецени установено ли е по делото настъпване на вреди, а при положителен отговор – представляват ли тези вреди пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт.

Съобразно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 от Гражданския процесуалния кодекс /ГПК/, приложим на основание чл. 144 от АПК, всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В противен случай, съдът е длъжен

да приложи последицата при носене на доказателствената тежест, като приеме недоказания факт за неосъществил се. В случая ищецът е този, който следва да докаже, чрез провеждане на пълно и пряко доказване със съответните процесуални способности, настъпването на твърдените имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи, както и причинната връзка между тях.

Законодателят не предвижда ред за присъждане на разноски в производствата по обжалване на ревизионни актове по административен ред. Единственият път за защита на лицата е исковото производство по ЗОДОВ.

Спорният момент е дали вредите са доказани. В случая съдът намира, че не е налице причинена вреда, подлежаща на обезщетяване по отношение на твърдените за сторени разноски в производството по издаване на ревизионния акт и за обжалването му по административен ред.

На първо място към предявения иск за представени като доказателства само и единствено Договор за правна помощ и съдействие от 03.04.2023 г., сключен между ищеца и Адвокатско дружество „А. и М.“, както и разписки за платени суми на адвокатското дружество от 04.04.2023 г. и 31.05.2023 г. Така представените договор за правна защита и разписки за получени суми, удостоверяващи извършени плащания, по своята правна същност са частни удостоверителни документи, които нямат обвързваща доказателствена сила за съда и трети лица. Същите са оспорени в отговора на исковата молба. Тези писмени доказателства нямат достоверна дата, с която да се опровергае оспорването на ответника, че са съставени за целите на настоящето съдебно производство. Прогласеният за нищожен ревизионен акт е издаден на 25.05.2023 г., а договорът за правна защита – подписан на 03.04.2023 г. Отделно, предметът на сключения договор е формулиран твърде уклончиво, не става ясно дали същият е сключен за защита на ищеца през цялото ревизионно производство, респективно или от момента на издаване на РД, или РА. От формулировката следва извод, че се касае за защита срещу издаден към дата 03.04.2023 г. ревизионен акт, какъвто към тази дата, видно от представените доказателства не е издаден. Нещо повече, не става ясно на какво точно основание е заплатена първата вноска по сключения договор, съгласно разписката от 04.04.2023 г. Към дата 03.04.2023 г. все още не е бил издаден ревизионният акт, т.е. уговорена е и платена сума за оспорване на все още несъществуващ, неиздаден административен акт – ревизионен акт, респективно дали с този ревизионен акт ще бъдат установени или не задължения на дружеството.

От страна на ответника в отговора по исковата молба е посочено, че след извършена деловодна справка в деловодната система на ТД на НАП [населено място], е установено, че към жалба с вх. № 53-03-1889/13.06.2023 г., депозирана срещу РА № Р-22221222005693-091-001/25.05.2023 г. пред Дирекция ОДОП, ЦУ-НАП [населено място], е приложено само и единствено адвокатско пълномощно, удостоверяващо единствено представителната власт на адвокат С. М., която от името на „Уейбин“ ООД е депозирала жалбата. От страна на ищеца в хода на съдебното производство, независимо от указанията на съда по разпределение на доказателствената тежест, не се представиха доказателства, които да оборят изложеното от ответника твърдение. Това води до извод, че представените от ищеца писмени доказателства – договор за правна защита и разписки за платени суми се представят за първи път в хода на съдебното производство, поради което на основание чл. 181 от ГПК, съдът не следва да кредитира същите като годно доказателство, доколкото същите са изготвени от

ищеца и съдържат изгодни за него факти и обстоятелства. Следователно така представените частни удостоверителни документи, съдът намира, че не доказват реално настъпила имуществена вреда за „Уейбин“ ООД.

Отделно в хода на съдебното производство от страна на ищцовото дружество не се представиха каквито и да е счетоводни документи, които да удостоверяват действително плащане на претендираната с исковата молба сума. Не се представиха и доказателства за осчетоводяването на тези суми като разход за ищцовото дружество за съответните данъчни периоди. В случай, че действително тези суми са платени в брой от страна на дружеството на адвокат С. М. на дати 04.04.2023 г. и 31.05.2023 г., то безспорно същите следва да намерят отражение в счетоводството на ищцовото дружество. По делото се представиха такива доказателства – извлечение от Аналитичен регистър, Сметка 401 „Клиенти“ за период от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г., удостоверяващи заплащане на адвокатско възнаграждение по дело ЗОДОВ в размер на 1 500.00 лв., заплатено относно процесуално представителство по настоящето съдебно производство.

Съдът намира, че е не е налице пряка и непосредствена връзка между прогласения като нищожен ревизионен акт и причинената вреда. В тази връзка основателни са доводите на ответния административен орган, че липсват доказателства за плащане в хода на производството по административно обжалване и че разходите не са в пряка и непосредствена причинна връзка с отменения по административен ред ревизионен акт. Действително, както се установи по делото, жалбата е депозирана от името на адвокат С. М., в качеството на пълномощник на ищцовото дружество, но към същата липсва представен сключения договор за правна защита, включително и разписките за платени суми от 04.04.2023 г. и 31.05.2023 г.

При съвкупната преценка на доказателствата по делото, следва извод, че не се доказва реално плащане на сумата, претендирана като заплатена за адвокатско възнаграждение в хода на административното оспорване на прогласения за нищожен ревизионен акт.

При така установеното, предявеният иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Липсата на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ води до неоснователност на исковата претенция. Същата не следва да се уважи по изложените по-горе съображения и при съвкупна преценка на доказателствата, респективно тяхната достоверност.

Основателна е претенцията на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ в размер на 100.00 лева, определен при съобразяване на фактическата и правна сложност на спора, както и на разпоредбата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ иск на „Уейбин“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. „Света Т.“, бул/ [улица], [жилищен адрес] представлявано от Д. С., управител, преудуен срещу Национална агенция по приходите, с адрес: [населено място], [улица], представлявана от изпълнителния директор Р. С., с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ вр. чл. 17, ал. 6 от ДОПК вр. чл. 19 от ЗНАП за присъждане на сума общо в размер на 9 700.00 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразен административен акт – Ревизионен акт № Р-22221222005693-091-001/25.05.2023 г. на ТД на

НАП [населено място], прогласен за нищожен с Решение № 1098/07.08.2023 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, както и законната лихва върху главницата за периода от 01.09.2023 г. до датата на окончателното плащане.

ОСЪЖДА „Уейбин“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. „Света Т.“, бул/ [улица], [жилищен адрес] представлявано от Д. С., управител да заплати на Националната агенция по приходите, [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело в размер на 100.00 лв. (сто лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: